

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14769/2024
05.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца „Balkan Сонсерт“ д.о.о. Београд - Врачар, чији је пуномоћник Предраг Милошевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бранислава Станић Тањга, адвокат из ..., ради оспоравања жига и нелојалне конкуренције, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 85/22 од 28.02.2024. године, у седници одржаној 05.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 85/22 од 28.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 85/22 од 28.02.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П4 17/19 од 15.03.2022. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди право првенства захтева тужиоца за заштиту жига бр. Ж 2017/1716, за знак „amBar. *Balkan Cuisine*“ у односу на захтев туженог за заштиту жига бр. Ж 2017/00001718, за знак „АМБАР НОВИ САД“, одбијен као неоснован предлог за одређивање привремене мере којом би се забранило туженом да до правноснажног окончања спора користи знак „АМБАР НОВИ САД“, у графичком решењу, за обележавање роба и услуга и уопште у пословању и оглашавању пословања, као и да до правноснажног окончања спора на било које треће лице пренесе права из захтева за заштиту жига Ж 2017/00001718 за знак „АМБАР НОВИ САД“, у графичком решењу и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 85.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побјигану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023), у вези члана 83а Закона о жиговима („Службени гласник РС“, бр. 104/2009, 10/2013, 44/2018 (други закон)), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, ресторан „амБар. *Balkan Cuisine*“ је основан у Америци 2012. године, 2015. године у Београду на популарној локацији у ..., а 2017. године основан је и други такав ресторан у Америци. Тужилац привредно друштво „Balkan Concept“ д.о.о. Београд - Врачар, у чијем оквиру послује ресторан „амБар. *Balkan Cuisine*“ је са маркетиншком агенцијом „Nextgame Digital“ д.о.о. закључио уговор о пословно-техничкој сарадњи, која је у име и за рачун тужиоца резервисала интернет домен www.amberrestaurant.com, код највећег светског регистра интернет домена и хостинг провајдера „GoDaddy LLC“, ради постављања сајта ресторана „амБар. *Balkan Cuisine*“, Те се бавила промовисањем ресторана на друштвеним мрежама, комуникацијом са клијентима, као и својеврсним испитивањем тржишта. На глобалном нивоу, у периоду од фебруара 2015.године до новембра 2017. године забележено је да „амБар.*Balkan Cuisine*“ ресторани (Београд, Вашингтон, Кларендон) на друштвеним мрежама бележе број од 725.658 сесија, односно приступа страницама тужиоца, да је регистрован број од 553.150 корисника, као и да је у периоду од 01.09.2017. године до 30.09.2017. године ресторан „амБар.*Balkan Cuisine*“ забележио раст пратилаца на друштвеним мрежама и то: 142 нова лајка Facebook странице и 9 нових пратилаца на Twitter-у и 176 нових пратилаца на Instagram-у, укупно 9.186 пратилаца на Instagram-у.

Дана 23.11.2017. године отпочео је рад ноћног клуба у власништву ББ, ПР Ноћни бар „Сајам плус“ у Новом Саду, на адреси ... бр. ..., а који носи назив „АМБАР НОВИ САД“ и служи се жигом заштићеним од стране туженог АА (жиг туженог представља иницијале његовог имена АА, односно АМ, на које се надовезује реч "бар"). Наведени ноћни клуб се рекламира путем профила на друштвеној мрежи Facebook. Исправом о жигу, рег.број 74596, туженом је признат индивидуални жиг по пријави жига од стране туженог бр. Ж 2017/00001718, поднетој 02.11.2017. године, са правом првенства од 02.11.2017. године за знак одређеног графичког решења, речи „амбар“ написаној ћирилицом, са великим ћириличним почетним словом „А“ и последњим словом „Р“ („АмбаР“) док се испод речи „амбар“ налазе речи „Нови Сад“ исписане ћириличним писмом, а који знак се односи на услуге из класа 16, 35, 41 и 43. Жиг је уписан у регистар жигова 21.06.2018. године, налази се у важности до 02.11.2027. године, након чега ће се заштита може продужити за наредни период од 10 година, неограничени број пута.

Тужиоцу је признат индивидуални жиг по пријави жига Ж 2017/1716, поднетој 03.11.2017. године, са правом првенства од 03.11.2017. године за знак одређеног графичког решења, речи „амбар“ написаној латиницом, са стилизованим словом „Б“ ћирилицом и на крају са тачком („амБар.“), док се испод речи „амбар“, одвојено линијом, налази синтагма *Balkan Cuisine*, на енглеском језику, написано курзивним латиничним писмом, а који се знак односи на услуге из класа 41 и 43. Жиг је уписан у регистар жигова 28.03.2018. године, налази се у важности до 03.11.2027. године, након чега се заштита може продужити за наредни период од 10 година, неограничени број пута.

Тужилац оспорава жиг који је заштитио тужени и тужбеним захтевом тражи да се утврди право првенства захтева тужиоца за заштиту жига за знак „amBar.Balkan Cuisine“ у односу на захтев туженог за заштиту жига за знак „АмбаР“, тврдећи да је тужени за обележавање својих услуга изабрао знак који тужилац користи већ дужи временски период, чију је препознатљивост квалитета својих услуга дигао на ниво општепознатог знака, односно учинио га препознатљивим.

Одлучујући о постаљеном тужбеном захтеву и захтеву за одређивање привремене мере којом би се туженом забранило да до правноснажног окончања спора користи свој знак у пословању и оглашавању пословања, правилно су нижестепени судови на утврђено чињенично стање применили материјално право из одредби чл. 1, 6, 7, 20, 30, 34, 54, 55, 80, 81. и 82. Закона о жиговима и члана 6.bis став 1. Париске конвенције о заштити индустријске својине, цитираних у образложењу првостепене пресуде и оценили да тужбени захтев и предлог за одређивање привремене мере нису основани.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Завод за интелектуалну својину је по пријави жига од стране туженог од 02.11.2017. године, након оцене испуњености услова чл. 4. и 5. Закона о жиговима за признање жига, уписао спорни жиг у регистар жигова и издао му исправу о жигу, из чега произлази да тужени има искључиво право да га користи за обележавање робе, односно услуга на које се тај жиг односи.

Знаци парничних странака односе се делом на исте услуге из класа 41 и 43 Међународне класификације роба и услуга и на први поглед је евидентно да оба знака садрже реч „амбар“. Међутим, тужиочев угоститељски објекат послује као ресторан где се пружају услуге хране и пића, а објекат туженог као ноћни клуб где се служи искључиво пиће, а поређењем знакова у њиховом укупном изгледу утврђује се да знаци имају различита графичка решења, па се речи међусобно разликују у погледу фонта, писма, језика, графичких додатака у виду линија и у погледу наставка након речи „амбар“, утолико што знак туженог има додате речи „Нови Сад“, а знак туженог „Balkan Cuisine“. Код таквог стања ствари, и по оцени Врховног суда, не постоји вероватноћа да утисак који знаци остављају на потрошачку јавност може изазвати заблуду у погледу врсте и квалитета услуга у промету, нити вероватноћу довођења у везу знака из тужиочеве пријаве са знаком из раније поднете пријаве туженог. Ово тим пре што је и Завод за интелектуалну својину утврдио да жигови нису истоветни за исте и сличне робе и услуге и да не постоји вероватноћа да настане забуна у релевантном делу потрошачке јавности, односно да знаци не представљају сметњу један другом за истовремено егзистирање на тржишту.

Општепозната ознака са којом су релевантна јавност и потенцијални корисници били упознати и пре него што друго лице поднесе пријаву за заштиту жига са истом, односно сличном ознаком, као ноторна ознака ужива заштиту као да је регистрована, тако што забрањује другом лицу да заштити жигом такву или сличну ознаку за исту или сличну врсту робе.

Тужилац јесте користио знак „amBar.Balkan Cuisine“ за обележавање своје услуге у временском периоду од две године у Републици Србији, односно пет година у Америци пре него што је тужени, по раније поднетој пријави за регистрацију жига, заштитио знак „АмбаР Нови Сад“ и отпочео обављање своје делатности. Међутим, супротно тврдњи тужиоца, на којој и заснива ревизију, тужилац није правно релевантним доказима доказао да жиг туженог представља репродукцију или подражавање (имитирање, опонашање) жига тужиоца који је несумњиво познат, а што може створити пометњу са овим жигом. Докази на које се позивао у поступку и које истиче и у ревизији - локација ресторана, чињеница да постоји такав ресторан у САД, број пратилаца на друштвеним мрежама исл. не представљају доказ нити мерило да је степен препознатљивости знака „amBar.Balkan Cuisine“ био на довољно високом нивоу да би се могао сматрати општепознатим за релевантну потрошачку јавност, па ни тужени није морао знати да у другом граду у Србији, нити у Америци, постоји ресторан који послује под знаком чији доминантни део заузима генерички појам реч „амбар“.

За испуњеност услова за правну заштиту знака, у смислу одредбе члана 80. Закона о жиговима, тужилац је требало да докаже да је он дуготрајном употребом свог знака за обележавање исте или сличне услуге, у конкретном случају угоститељске делатности, стекао одређени степен заступљености и препознатљивости на тржишту у Републици Србији, на које околности је пружио доказе које су нижестепени судови правилно оценили недовољним. Поред наведеног, било је потребно да тужилац докаже и да је тужени пријаву за регистрацију свог жига поднео противно начелу савесности и поштења у смислу да је знао или је морао знати да исти или сличан знак припада тужиоцу и да је пријаву ради регистрације жига поднео у у намери противној начелу савесности и поштења. Међутим, не ради се о опште познатој чињеници, нити је та чињеница морала бити позната туженом, па супротно наводима ревизије, тужени није противно начелу савесности и поштења регистровао свој знак код Завода за интелектуалну својину. Притом, Законом о жиговима предвиђен је и правни механизам заштите права и кроз подношење приговора на захтев Заводу за интелектуалну својину, који се може засновати на разлозима за одбијање пријаве за признање жига из члана 6. и 7. тог Закона, члана 34. став 1., а у које разлоге између осталог спада и постојање општепознатог жига, а тужилац током трајања поступка није пружио доказ на околност улагања таквог приговора.

Наводима ревизије тужилац понавља наводе истакнуте у жалби, а другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку дао јасне и образложене разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, па је применом члана 414. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**